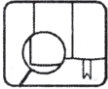

BISERICA ADVENTISTĂ DE ZIUA A ȘAPTEA

STUDII BIBLICE
EDIȚIA INSTRUCTORI

de Claudio și Pamela Consuegra

aprilie – mai – iunie
2019

Traducere: *Gianina Floricel*

©2019 General Conference of Seventh-day Adventists®.

Toate drepturile rezervate.

Studiile biblice pentru Școala de Sabat majori, ediția instructori, integral sau părți din ele, nu pot fi editate, modificate, adaptate, traduse, reproduse sau publicate de nicio persoană sau instituție fără un acord scris prealabil al Conferinței Generale.

Logoul și numele „Adventist de Ziua a Șaptea” și „Adventist” sunt mărci înregistrate ale Conferinței Generale a Adventiștilor de Ziua a Șaptea și nu pot fi folosite fără autorizarea acesteia.

Studiile Școlii de Sabat pentru majori, ediția instructori, sunt pregătite de Departamentul Școlii de Sabat al Conferinței Generale sub îndrumarea generală a Comitetului Mondial al Școlii de Sabat. Ele reflectă contribuția comitetului și nu reprezintă în exclusivitate punctele de vedere ale autorului/autorilor.

Autorul materialului pentru instructori: Joseph Olstad, MA, a fost pastor în Conferința Noua Anglie Nord; scriitor Wickenburg, Arizona, SUA.

Pentru ediția în limba română:

Traducere: Gianina Floricel

Lectura traducerii, adaptare: Florian Ristea

Tehnoredactare: Irina Toncu

Copertă: Liliana Dincă

Redactare: Alina Badea

Corectură: Lavinia Goran

Textele biblice sunt preluate din traducerea Cornilescu, Casa Bibliei, București, 2012.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

CONSUEGRA, CLAUDIO

Anotimpurile familiei / de Claudio și Pamela Consuegra ;

trad.: Gianina Floricel. - Ed. instructori. - Pantelimon : Viață și Sănătate, 2019

ISBN 978-606-911-609-8

I. Consuegra, Pamela

II. Floricel, Gianina (trad.)

Cuprins

Anotimpurile vieții	4
Permanentizarea tranziției?	6
1. Ritmurile vieții.....	11
2. Alegerile pe care le facem	25
3. Pregătirea pentru schimbare.....	39
4. Când ești singur	53
5. Cuvinte înțelepte pentru familii	67
6. Un cântec de dragoste regal	81
7. Unitatea în familie	95
8. Perioada când copiii sunt acasă	108
9. Când vine vremea pierderii.....	122
10. Momente de tulburare	136
11. Familii credincioase	150
12. „Ce au văzut în casa ta?”	164
13. „El va întoarce inimile...”	177

Anotimpurile vieții

Ziua a șasea a creației s-a încheiat. În primele cinci zile, lumea fusese transformată de la haos la ceva de o frumusețe desăvârșită. Întunericul fusese înlocuit de lumină. Apele se retrăseseră la porunca lui Dumnezeu: „Până aici să vii, să nu treci mai departe; aici să ți se oprească mândria valurilor tale” (Iov 38:11). Uscatul se trezise la viață într-o pleiadă de culori și de miresme. Păsări de toate felurile și soiurile zburau în văzduh, în timp ce peștii și mamiferele marine înotau și săreau vesele în căminul lor acvatic. Animale terestre de toate tipurile și speciile alergau, săreau sau atârnavă pe crengile pomilor, fiecare după cum era întocmit de Creator.

Apoi au fost făcuți oamenii, după chipul lui Dumnezeu, ființe unice în tot ce fusese creat pe pământ.

Când Se pregătea pentru primul Sabat de pe pământ, pentru prima „a șaptea zi”, Dumnezeu a privit spre tot ce făcuse și a declarat că toate erau „foarte bune” (Geneza 1:31).

O, dacă ar fi fost acesta finalul istorisirii – o lume perfectă, cu oameni perfecți, care să existe pentru veșnicie! Doar să ne gândim: Adam și Eva cu mulți copii, apoi nepoți și strănepoți, pe care să-i vadă crescând pentru un număr nesfârșit de generații, fiecare aducând și mai multă bucurie primului cuplu de oameni și, în aceeași măsură, lui Dumnezeu. Este un scenariu pe care noi – care existăm în această lume căzută și nu o cunoaștem decât pe aceasta – aproape că nu ni-l putem imagina.

Și aceasta pentru că imaginația noastră s-a format într-o lume radical diferită de cea pe care a creat-o Dumnezeu la început. Cât de diferite sunt cele două lumi, lumea de dinainte de păcat și lumea de după? Iată un exemplu: Ellen White scrie că, atunci când „au văzut florile ofilindu-se și frunzele căzând, primele semne ale decăderii, Adam și tovarășa sa au plâns mult mai mult decât îi plâng oamenii pe morții lor. Moartea fragilelor și delicatelor flori era, într-adevăr,

un motiv de durere; dar, când pomilor celor falnici le-au căzut frunzele, scena aceasta le-a adus în mod viu în minte faptul dureros că moartea este partea a tot ce are viață” (*Patriarhi și profeți*, p. 62). Noi nu avem această reacție față de o frunză care cade, deoarece, trăind doar într-o lume a păcatului, am ajuns să privim moartea și suferința ca pe niște părți inevitabile ale ciclului vieții.

Aceasta este tema studiului nostru din acest trimestru: ciclul vieții în această lume căzută. Și vom urmări acest ciclu al vieții acolo unde majoritatea dintre noi îl parcurgem – în cadrul familiei.

În Eden, oamenii au fost creați să fie o familie: mai întâi un soț și o soție, apoi copiii, care au dat naștere mai multor copii și, astfel, s-a desfășurat istoria lumii noastre până azi. Multe dintre primele relații biblice, de la Adam și Eva la patriarhi și la dinastia davidică, se desfășoară în contextul familiei și al relațiilor de familie. Într-un fel sau în altul, în întreaga Biblie familiile formează cadrul evenimentelor prezentate. Ceea ce nu este deloc surprinzător, deoarece, așa cum spuneam, și noi parcurgem aceste anotimpuri ale vieții, într-o măsură mai mare sau mai mică, în cadrul familiei.

În ciuda tuturor forțelor care acționează împotriva familiei, atât astăzi, cât și în trecut (de exemplu, practica poligamiei în timpurile biblice slăbea stabilitatea familiei) și în ciuda încercărilor de a redefini exact ce este familia, conceptul de familie rezistă. Și va rezista. De aici am început toți și, adeseori, familia este cea mai mare forță spre bine sau spre rău care ne modelează viața și determină modul în care răspundem la provocările diferitelor etape ale vieții.

Și, după cum fiecare individ este diferit, și fiecare familie este diferită. De aceea, studiile acestui trimestru ne îndreaptă atenția către principii bazate pe Scriptură care să ne ajute să avem familii mai puternice în fiecare etapă a vieții. Aceasta este speranța și rugăciunea noastră.

Claudio și Pamela Consuegra slujesc în Diviziunea Nord-Americană ca directori ai Departamentului Familie. Ei slujesc biserica de peste treizeci de ani, în diferite departamente.

Permanentizarea tranziției?

Perioadele de tranziție sunt dificile, uneori chiar traumatizante. Ca nașterea. Aceste treceri, lente sau bruște, de la un stadiu la altul se presupune că au întotdeauna ca finalitate schimbarea. Și, pentru că noi, oamenii, ne simțim mai siguri când lucrurile sunt previzibile (în sensul că vrem să știm și să controlăm ceea ce ni se întâmplă), schimbarea, în general, nu ne place. Ne-o dorim doar atunci când realitatea în care trăim devine insuportabilă (vezi robia evreilor în Egipt, apartheidul din Republica Africa de Sud, comunismul din unele țări europene etc.). Schimbarea nu ne place din cauza necunoscutului (nu știm ce ne așteaptă) și din cauza efortului pe care trebuie să-l facem pentru a ne adapta la noile condiții. Obișnuiți ca viața să fie previzibilă, suntem bulversați când intervine schimbarea, pentru că aceasta aduce cu sine imprevizibilul, necunoscutul, iar mecanismele prin care reușisem să ne adaptăm și să facem față diferitelor circumstanțe nu mai funcționează. Pur și simplu, nu se mai potrivesc noilor condiții, noilor provocări. Este ca și cum am încerca să ne protejăm de inundație cu umbrela, doar că, deși „amenințarea” vine tot prin apă, ea nu mai vine de sus, ci de jos; nu mai vine în picături, ci în valuri. Adaptarea la noua situație presupune găsierea și utilizarea unei strategii de evitare, diminuare sau remediere a impactului negativ pe care noua situație îl are asupra noastră sau a organizației (continuând metafora, soluția ar fi o barcă, în loc de umbrelă).

Școala de Sabat traversează de ceva timp o perioadă de tranziție de la o generație la alta, de la un mod de funcționare la altul. Cu puține excepții, instructorii Școlii de Sabat aparțin unei generații care și-a atins nu doar potențialul, ci și vârsta de la care nu mai pot sluji. Astfel, acești oameni prețioși, se retrag încet-încet de pe câmpul slujirii (ca să îndulcim, prin această metaforă, o tristă realitate), lăsând locul... gol. Ne-ar fi plăcut să scriem „lăsând locul generației tinere”, dar realitatea nu ne permite: în locul lor nu vine nimeni! Generația tânără fie lipsește, fie nu dorește să-și asume această responsabilitate. Și ne referim aici nu doar la biserici mici, din mediul rural, ci și la biserici mari, din orașe și chiar din capitală. Peste tot unde se constată, lipsa instructorilor face

ca Școala de Sabat să funcționeze în virtutea inerției sau prin soluții găsite ad-hoc („de avarie”), dar cu grave curențe de formă și conținut și cu consecințe cel mai probabil negative, pe termen lung. Ce-i de făcut?

Tranziția, indiferent de tip, este delimitată de un stadiu inițial și al final. Dar, când durează prea mult, ea tinde să se permanentizeze, pierzându-și scopul. De aceea, chiar dacă tranzitoriul pare să constituie esența lumii contemporane sau una dintre principalele ei trăsături (în România, unii se plâng că nu se mai termină perioada de tranziție postdecembristă), permanentizarea tranziției în cadrul Școlii de Sabat ar fi o greșeală. Dacă este trist să vedem un vierme de mătase rămas în stadiul de crisalidă, fără să se transforme în fluture, cu cât mai trist este când un om, o națiune sau o organizație nu-și atinge țelul!

Sociologii explică procesul de tranziție către schimbare (numită și „reformă”) apelând, printre altele, la analogia cu bolnavul care poate fi tratat gradual (medicamentos) sau prin șoc (chirurgical). În cazul Școlii de Sabat, soluția reformării graduale s-a tot încercat de ani buni, fără rezultatul scontat. Ceea ce, pe unii dintre noi, ne duce cu gândul la dictonul „boală lungă, moarte sigură” și ne face să fim dispuși mai degrabă să acceptăm o reformă-șoc. Și n-ar fi de lepădat o astfel de variantă. Mai ales că s-a mai întâmplat. Imediat după căderea regimului comunist (care impusese bisericii să renunțe la grupe și să desfășoare tot programul Școlii de Sabat de la amvon), conducerea Uniunii Române a apelat la un „tratament-șoc”, de tip „chirurgical”: a cerut tuturor bisericilor adventiste din România să revină la modelul grupelor Școlii de Sabat. Și, în atmosfera generală care se instalase în țară, de ruptură cu tot ce amintea de regimul comunist, biserica a acceptat și a făcut schimbarea (cu extrem de puține excepții). Dar, teoretic vorbind, dacă în prezent am apela la varianta aceasta, problema este nu doar că nu avem cu cine să-i înlocuim pe instructorii care nu mai sunt, ci și că nu există nici contextul favorabil pentru o reformă-șoc, cum a fost imediat după decembrie 1989. În fața acestei dileme, o viziune pesimist-radicală ar spune că Școala de Sabat „va fi funcțională sau nu va fi deloc”. Însă o viziune echilibrată va intui că Școala de Sabat va fi, dar va fi diferită de ce cunoaștem! Altfel, riscăm să se permanentizeze tranziția.

*Florian Ristea,
Departamentul Școala de Sabat/Lucrarea Personală*

NU UITAȚI:

PĂRTĂȘIE (5-10 minute)

1. Fiecare membru al Școlii de Sabat se poate bucura de un salut, de un zâmbet, de un bun venit, chiar și musafirii!
2. Fiecare poate să-i încurajeze pe ceilalți, povestindu-le despre un răspuns primit la rugăciune sau o activitate misionară în care a fost implicat(ă).
3. Fiecare le poate împărtăși celorlalți nume de pe lista sa de rugăciune, de la pagina următoare, ca să se roage împreună pentru persoanele respective.

DEZBATERE (20-25 de minute)

1. Putem dezbate ideea principală a fiecărei zile, căutându-i semnificația practică!
2. Este de dorit ca fiecare să se implice în dezbateri, dar fără să acapareze discuția!
3. Citirea zilnică a Bibliei și a Spiritului Profetic, cu ajutorul celor cinci întrebări, poate menține vie viața spirituală!

MISIUNE (5-10 minute)

1. Dezbateri de studiu se încheie întotdeauna cu decizii de ordin practic!
2. Fiecare grupă poate planifica o activitate misionară în care să se implice toți membrii.
3. Știrile video ale Școlii de Sabat, care pot fi descărcate și vizionate accesând una dintre următoarele adrese de internet: resurse.adventist.pro, conțin idei misionare valoroase, care pot fi aplicate!

LISTĂ DE RUGĂCIUNE

MĂ ROG pentru:

Cineva din familie _____

Cineva dintre rude _____

Cineva dintre prieteni _____

Cineva dintre vecini _____

Cineva din biserică _____

Cercetați Scripturile

„Dacă Biblia ar fi citită mai mult, dacă adevărurile ei ar fi înțelese mai bine, noi am fi un popor mult mai luminat și mai inteligent. Sufletul capătă putere prin cercetarea paginilor Scripturii. – *Sfaturi pentru biserică*, p. 113

APRILIE

1. Deuteronomul 11
2. Deuteronomul 12
3. Deuteronomul 13
4. Deuteronomul 14
5. Deuteronomul 15
6. Deuteronomul 16
7. Deuteronomul 17
8. Deuteronomul 18
9. Deuteronomul 19
10. Deuteronomul 20
11. Deuteronomul 21
12. Deuteronomul 22
13. Deuteronomul 23
14. Deuteronomul 24
15. Deuteronomul 25
16. Deuteronomul 26
17. Deuteronomul 27
18. Deuteronomul 28
19. Deuteronomul 29
20. Deuteronomul 30
21. Deuteronomul 31
22. Deuteronomul 32
23. Deuteronomul 33
24. Deuteronomul 34
25. Iosua 1
26. Iosua 2
27. Iosua 3
28. Iosua 4
29. Iosua 5
30. Iosua 6

MAI

1. Iosua 7
2. Iosua 8
3. Iosua 9
4. Iosua 10
5. Iosua 11
6. Iosua 12
7. Iosua 13
8. Iosua 14
9. Iosua 15
10. Iosua 16
11. Iosua 17
12. Iosua 18
13. Iosua 19
14. Iosua 20
15. Iosua 21
16. Iosua 22
17. Iosua 23
18. Iosua 24
19. Judecătorii 1
20. Judecătorii 2
21. Judecătorii 3
22. Judecătorii 4
23. Judecătorii 5
24. Judecătorii 6
25. Judecătorii 7
26. Judecătorii 8
27. Judecătorii 9
28. Judecătorii 10
29. Judecătorii 11
30. Judecătorii 12
31. Judecătorii 13

IUNIE

1. Judecătorii 14
2. Judecătorii 15
3. Judecătorii 16
4. Judecătorii 17
5. Judecătorii 18
6. Judecătorii 19
7. Judecătorii 20
8. Judecătorii 21
9. Rut 1
10. Rut 2
11. Rut 3
12. Rut 4
13. 1 Samuel 1
14. 1 Samuel 2
15. 1 Samuel 3
16. 1 Samuel 4
17. 1 Samuel 5
18. 1 Samuel 6
19. 1 Samuel 7
20. 1 Samuel 8
21. 1 Samuel 9
22. 1 Samuel 10
23. 1 Samuel 11
24. 1 Samuel 12
25. 1 Samuel 13
26. 1 Samuel 14
27. 1 Samuel 15
28. 1 Samuel 16
29. 1 Samuel 17
30. 1 Samuel 18

Ritmurile vieții

Sabat după-amiază

Text de memorat: „Toate își au _____ lor și fiecare lucru de sub ceruri își are _____ lui.” (Eclesiastul 3:1)

Unele dintre cele mai frumoase versuri scrise vreodată îi aparțin împăratului Solomon:

Toate își au vremea lor și fiecare lucru de sub ceruri își are ceasul lui.

Nașterea își are vremea ei, și moartea își are vremea ei; săditul își are vremea lui, și smulgerea celor sădite își are vremea ei.

Uciderea își are vremea ei, și tămăduirea își are vremea ei; dărâ-marea își are vremea ei, și zidirea își are vremea ei;

plânsul își are vremea lui, și râsul își are vremea lui; bocitul își are vremea lui, și jucatul își are vremea lui;

aruncarea cu pietre își are vremea ei, și strângerea pietrelor își are vremea ei; îmbrățișarea își are vremea ei, și depărtarea de îmbrățișări își are vremea ei;

căutarea își are vremea ei, și pierderea își are vremea ei; păstra-rea își are vremea ei, și lepădarea își are vremea ei; ruptul își are vremea lui, și cusutul își are vremea lui; tăcerea își are vremea ei, și vorbirea își are vremea ei;

iubitul își are vremea lui, și urâtul își are vremea lui; războiul își are vremea lui, și pacea își are vremea ei (Eclesiastul 3:1-8).

6 aprilie – Sabatul colportorului

Aceste cuvinte surprind atât de bine existența umană – perioadele și ritmurile vieții noastre. Da, viața noastră trece prin anumite etape, prin schimbări, și aceasta încă de când ne naștem. Uneori, schimbările sunt bune, alteori, nu. Uneori, avem control asupra lor; alteori, nu. În această săptămână vom urmări perioadele și ritmurile vieții noastre în special din perspectiva impactului pe care îl au asupra noastră și asupra familiei noastre.

NOTĂ: În acest Sabat, pentru studiul Bibliei la rând vom citi Deuteronomul capitolele 8 și 9!

Duminică, 31 martie

La început

Biblia începe cu începutul, acesta fiind, fără îndoială, motivul pentru care primele cuvinte (de fapt, în ebraică, doar un cuvânt) sunt „La început...” (Geneza 1:1). Tema centrală a capitolului este transformarea pământului din starea de „pusti și gol” (vers. 2) într-o lume pe care Însuși Dumnezeu o descrie la sfârșitul zilei a șasea ca fiind „foarte bună” (vers. 31). Începutul despre care vorbim aici este începutul lumii noastre.

- 1. Citește Geneza 1. Deși au loc atâtea evenimente, întreabă-te: Există vreun indiciu care să ne poată duce cu gândul la întâmplare sau la şansă? Sau totul s-a desfășurat într-un mod foarte ordonat, fiecare lucru la vremea și la locul lui? Ce îți spune răspunsul dat cu privire la caracterul lui Dumnezeu?**

Ellen G. White a scris că „ordinea este cea dintâi lege în cer” (*Signs of Times*, 8 iunie 1908); se pare că și pe pământ. Deși păcatul a perturbat lumea naturală, într-o anumită măsură ordinea, ritmul și regularitatea încă există.

- 2. Citește Geneza 8:22. Cum vedem ordinea și aici?**

Chiar și după căderea în păcat, anotimpurile vin și trec, în general, într-un mod regulat. Pe lângă luminătorii cerului, adică soarele și luna, care „să despartă ziua de noapte; ei să fie niște semne care să arate vremurile, zilele și anii” (Geneza 1:14), există și anotimpurile, ca parte a ritmului natural al lumii create de Dumnezeu. Și, chiar dacă acum nu putem vedea decât simple licăriri, un verset precum cel din Isaia 66:23 ne confirmă că un astfel de ritm va exista și în cerul nou și pe noul pământ.

Gândește-te ce impact are regularitatea Sabatului asupra vieții tale, în special asupra vieții tale de familie. Care sunt avantajele specifice nu numai ale Sabatului, în sine, ci și ale faptului că el revine cu o asemenea regularitate?

Luni, 1 aprilie

Ritmul vieții

Oamenii de știință vorbesc despre ritmul circadian, un ritm biologic (numit și „ceasul organismului”) care reglează funcționalitatea corpului nostru. Cu alte cuvinte, un anumit grad de regularitate există chiar și în corpul nostru. Prin urmare, într-o anumită măsură, un ritm există pretutindeni în jurul nostru și chiar în noi.

3. Care sunt perioadele (sau „anotimpurile”) vieții menționate în Scriptură și cum se leagă ele de viața de familie?

Eclesiastul 3:2 _____

Geneza 21:8 _____

Judecătorii 13:24 _____

Psalmii 71:5 _____

Proverbele 5:18 _____

Geneza 15:15 _____

Judecătorii 8:32 _____

Psalzii 90:10

În decursul vieții, între naștere și moarte, toți trecem prin mai multe perioade, diferite de la un individ la altul. Unii copii nu trăiesc prea mult după naștere; alții cresc și devin adulți care trăiesc până la vârste înaintate. Copiii cresc și se dezvoltă fiecare în ritmul lui. Unii merg sau vorbesc mai devreme decât alții. Unii vor fi capabili să urmeze școli înalte și să devină specialiști într-un domeniu, în timp ce alții vor alege alte ocupații. Unii vor avea familie, iar alții poate nu că se vor căsători niciodată și nu vor avea copii.

Sunt miliarde de oameni pe pământ și, deși avem multe lucruri în comun (Faptele 17:26), fiecare dintre noi este altfel și viețile noastre sunt foarte diferite. Aceste diferențe sunt importante deoarece ne fac unici, așadar fiecare are de oferit ceva ce alții nu au. Deosebiriile dintre noi ne fac în stare să fim o binecuvântare unii pentru alții. Atât tinerii, cât și cei în vârstă pot să beneficieze de ceea ce au de oferit ceilalți: „Slava tinerilor este tăria, dar podoaba bătrânilor sunt perii albi” (Proverbele 20:29). Oricare ar fi etapa în care ne aflăm și oricare ar fi diferențele dintre noi, toți avem ceva de oferit nu doar Domnului, ci și unii altora.

Oricare ar fi circumstanțele vieții în care te afli acum, ce poți face ca să fii o binecuvântare? Poate e nevoie să faci un efort conștient ca să fii o binecuvântare, în special pentru cineva din familia ta.

Marți, 2 aprilie

Imprevizibilul

4. Cum reflectă experiența lui Iov ceva ce i se poate întâmpla oricui, într-un fel sau în altul, într-un moment al vieții?

Iov 1:13-19

2:7-9

Filozoful grec Heraclit a declarat că „nu există nimic permanent, cu excepția schimbării”. Exact atunci când pare că totul merge bine apare imprevizibilul – pierderea locului de muncă, o boală, o infirmitate care te pune la pat sau îți pune viața în pericol, un incendiu, un accident de mașină sau o simplă alunecare pe trotuarul umed.

Desigur, nu orice schimbare este negativă. Poate să apară și o promovare la serviciu, care să conducă la o situație financiară mai bună. Sau poate întâlnești pe cineva care îți va deveni soț sau soție – o schimbare dorită de mulți.

În oricare dintre cazuri, ne desfășurăm viața într-o rutină, într-un ritm cu care ne-am obișnuit, și apoi, pe neașteptate, totul se schimbă.

Cu siguranță că Iov nu se aștepta deloc la noua perioadă care a apărut în viața lui. Biblia îl descrie ca pe un om „fără prihană și curat la suflet. El se temea de Dumnezeu și se abătea de la rău” (Iov 1:1). De asemenea, știm că era căsătorit, avea șapte fii și trei fiice și era foarte bogat (vers. 2,3). Pe la jumătatea cărții biblice care îi poartă numele, el suferise deja șase pierderi majore: proprietățile, forța de muncă, toți copiii, sănătatea, susținerea soției și încurajarea prietenilor. Lumea lui fusese complet răsturnată și viața de familie îi era devastată.

Deși ceea ce s-a întâmplat cu Iov este extrem, cine dintre noi nu s-a confruntat niciodată cu imprevizibilul într-un mod negativ? Viața poate să se desfășoare foarte lin și, pe neașteptate și fără nicio avertizare, totul se schimbă radical, iar viața noastră și a familiei nu va mai fi niciodată aceeași.

Nu este nimic nou. Probabil că Abel nu s-a așteptat să fie ucis și nici Iosif, să fie vândut sclav în Egipt. În ambele situații, membrii familiei au fost trădătorii și ambele familii au fost puternic afectate de ceea ce s-a întâmplat cu unul dintre membrii lor. Scriptura este plină de exemple de oameni a căror viață (și familie) a fost profund transformată de evenimente imprevizibile.

Cum te-a ajutat credința când ai trecut prin încercări care ți-au schimbat pe neașteptate ritmul vieții?

Miercuri, 3 aprilie

Tranziția

Oamenii sunt ființe care își formează obiceiuri. Bătătorim un drum și, cu cât îmbătrânim, cu atât ne este mai greu să îl schimbăm.

Este adevărat: schimbarea este grea. Câte soții nu se plâng, după ani: „Am încercat să îl schimb pe soțul meu, dar..”! Însă Dumnezeu dorește să ne schimbe nu personalitatea, ci caracterul, să ne refacă după chipul Său.

5. Ce schimbare mare s-a produs cu Saul din Tars și cum a avut loc?

Faptele 8:1,3 _____

9:1-22 _____

Galateni 1:15-17 _____

„Predându-se cu totul puterii convingătoare a Duhului Sfânt, Saul a văzut greșelile vieții sale și a recunoscut cât de cuprinzătoare erau cerințele Legii lui Dumnezeu. El, care fusese un fariseu mândru, încrezător că era neprihănit prin propriile fapte bune, acum se pleacă înaintea lui Dumnezeu în umilința și simplitatea unui copilăș, mărturisindu-și nevrednicia și rugându-se pentru meritele Mântuitorului răstignit și înălțat. Saul dorea să ajungă în deplină armonie și comuniune cu Tatăl și cu Fiul și, în dorința lui fierbinte de a fi iertat și primit, el a înălțat la tronul milei rugăciuni arzătoare.

Rugăciunile fariseului pocăit nu au fost în zadar. Gândurile și simțămintele cele mai profunde ale inimii sale au fost transformate prin harul dumnezeiesc și însușirile lui nobile au fost aduse în armonie cu planurile veșnice ale lui Dumnezeu. Hristos și neprihănirea

Lui au devenit pentru Saul de mai mare preț decât lumea întreagă.”
– Ellen G. White, *Faptele apostolilor*, pp. 119–120

Chiar dacă povestea convertirii noastre nu seamănă nici pe departe cu dramatica schimbare a lui Pavel, fiecare are o poveste a sa, o experiență a intervenției Domnului care a adus schimbarea în viața lui, pentru a-l transforma în omul care ar trebui să fie. Da, procesul poate fi lung și uneori te întrebi dacă ne vom schimba vreodată. De aceea, două texte biblice sunt esențiale pentru a medita la ele și a le invoca în dreptul tău.

Care două mari făgăduințe sunt conținute în Filipeni 1:6 și Romani 8:1 și cum se potrivesc ele în experiența creștină?

Joi, 4 aprilie

Relații

Biblia este o carte care vorbește despre relaționare și legături sociale. Dumnezeu ne-a creat să trăim în relație unii cu alții. Foarte puțini dintre noi trăiesc într-o izolare completă. În primul rând, niciunul dintre noi nu ar putea veni la existență dacă nu ar fi alții. Imediat după naștere avem nevoie ca alții să aibă grijă de noi, cel puțin până la o anumită vârstă când, măcar în principiu, putem să trăim pe cont propriu. Și chiar dacă am putea trăi singuri, cine ar vrea să o facă? Majoritatea dintre noi tânjim după companie și după prietenia altor oameni. Deși animalele de companie pot fi niște însoțitori plăcuți, totuși relațiile cele mai profunde și mai pline de semnificație din viața noastră și care au cel mai mare impact în schimbare sunt cele cu alți oameni. Deci nu e de mirare că familia și relațiile de familie sunt esențiale pentru viața noastră.

Pentru că cei mai mulți dintre noi interacționăm aproape tot timpul cu alte persoane, aceste interacțiuni pot produce schimbări și pot modifica ritmul vieții. Efectul acestora este cu dublu sens: alții au un impact asupra vieții noastre și, în același timp, noi avem un impact asupra vieții lor. Și, fie că ne dăm seama sau nu (și de multe

ori nu ne dăm seama), aceste interacțiuni, indiferent de direcție, pot fi spre bine sau spre rău. Așadar, cât de important este să fim proactivi întotdeauna, astfel încât influența noastră inevitabilă asupra altora să fie întotdeauna spre bine, în special asupra celor care ne sunt cei mai apropiați – de obicei membrii familiei noastre.

6. Ce ne spun următoarele texte despre relațiile noastre cu ceilalți?

Romani 15:7 _____

Efeseni 4:2,32 _____

1 Tesaloniceni 3:12 _____

Iacov 5:16 _____

E simplu. Dacă ne purtăm frumos, dacă suntem amabili și înțelegători cu ceilalți, vom avea o influență pozitivă asupra lor, le vom putea schimba viața în bine. Isus schimbă viața oamenilor într-un mod foarte pozitiv. Ce privilegiu este pentru noi să facem ceva asemănător pentru cei de alături! Dar influența noastră va fi ori spre bine, ori spre rău, chiar și atunci când este foarte subtilă. Și nicăieri influența nu este mai puternică decât în familie.

Ce ne spun declarațiile lui Isus din Luca 11:34 și Marcu 4:24,25 despre importanța modului în care relaționăm cu ceilalți?

Vineri, 5 aprilie

Un gând de încheiere

Imaginează-ți schimbările care s-au produs în viețile ucenicilor Domnului Hristos când au trăit alături de El. În mare parte erau oameni simpli, needucați, obișnuiți cu învățăturile și cu tradițiile credinței lor iudaice, dar acum acest rabin galileean îi contraria. Experimentau invidia (Matei 20:20-24) și conflictul (Ioan 3:25); părea că le lipsește credința (Marcu 9:28,29) și chiar au ajuns să-L răsească pe Isus (Matei 26:56) și să-L trădeze (vers. 69-74). Însă ei au crescut spiritual, astfel că oamenii au recunoscut că Petru fusese

cu Isus (vers. 73) și chiar membrii Sinedriului se mirau când și-au dat seama că Petru și Ioan erau „oameni necărturari și de rând”. Ei „au priceput că fuseseră cu Isus” (Faptele 4:13).

Să ne gândim ce impact pozitiv incredibil am putea avea în cămin dacă membrii familiei ar recunoaște că „am fost cu Isus”!

Ce îți spun despre influența pe care o avem în cămin următoarele cuvinte scrie de Ellen G. White? „Căminul poate fi modest, însă poate fi întotdeauna un loc al cuvintelor prietenoase și al faptelor bune, un loc în care curtoazia și iubirea sunt oaspeți permanenți.” – *Căminul adventist*, p. 18

BIBLIA ȘI CARTEA ISTORIA MÂNTUIRII – STUDIU LA RÂND

Notă: Întrebările sunt alcătuite pentru stimularea lecturării zilnice a Bibliei și scrierilor Ellen G. White, și nu în mod necesar pentru aprofundarea anumitor subiecte.

Biblia: Deuteronomul 8–15

1. De ce se îngrozise Moise când a aruncat și a sfărâmat tablele Legii?

2. Ce fel de cercetări le-a interzis Domnul israeliților să facă?

3. Pentru ce se practica raderea între ochi (interzisă israeliților)?

4. Ce trebuia să-i ofere stăpânul unui rob evreu atunci când îl elibera?

Istoria mântuirii, cap. 58

5. Cum vor reacționa sufletele răspândite în toate organizațiile religioase?

PRIVIRE GENERALĂ

A trăi înseamnă a te confrunta cu schimbarea. Încă de la început, creația desăvârșită a lui Dumnezeu a inclus cicluri și anotimpuri (Geneza 1:14; 2:3). Ciclul săptămânal edenic, care culmina cu Sabatul zilei a șaptea, a trecut, din fericire, în era de după cădere și, conform textului din Isaia 66:23, va continua veșnic pe Noul Pământ. Chiar și după păcat, viața noastră continuă să se desfășoare conform unor cicluri: de mediu, biologice, relaționale, familiale, emoționale și chiar politice (Eclesiastul 3:1-8). Dumnezeu știa că o viață statică ar fi fost atât de banală și de insuportabilă, încât a rânduit ca ritmul și schimbarea să fie parte integrantă din ordinea creației Lui.

Schimbările pot fi neașteptate sau anticipate, pozitive sau negative. Ele ne cer răspunsuri care trec de la bucurie la tristețe cu toate trăirile dintre ele. Acest studiu analizează cum parcurg oamenii diferitele faze ale vieții, în special în cadrul familiei.

Viața lui Iov ilustrează schimbarea radicală și neașteptată. La fel, viața lui Iosif. Deși familiile lor au fost transformate semnificativ într-un mod tragic, sfârșitul istoriilor lui Iov și lui Iosif ne descoperă un Dumnezeu al răscumpărării și al refacerii. Astfel de relatări biblice ne dau speranță în providența lui Dumnezeu și ne inspiră să rămânem credincioși când trecem prin perioade dificile.

Și relațiile noastre și diferitele tipuri de interacțiuni pe care le implică joacă un rol important în viața noastră. Să ne gândim la influența imensă pe care o au părinții asupra copiilor. Cursul vieții este adesea stabil, spre bine sau spre rău, de primele relații din familie. Dacă prima parte a vieții, petrecută în familie, a fost mai puțin decât ideală, niște relații sănătoase ulterioare pot anula influențele negative din trecut. Iar întâlnirea cu Isus în anii de mai târziu poate revoluționa o viață până în punctul în care acea persoană să poată fi numită „o făptură nouă” (2 Corinteni 5:17).

De aici decurge o lege generală a influențelor: orice interacțiune pe care o avem cu cineva poate fi spre bine sau spre rău. Gândul acesta ar trebui să ne determine să analizăm bine situația înainte de a reacționa impulsiv sau superficial față de familie, prieteni sau străini. Noi le influențăm viața indiferent că suntem conștienți de lucrul acesta sau nu.

COMENTARIU

Introducere

Când ai copii mici îți dai seama repede cât de greu este să le explici intervalele de timp. Soția mea și eu ne-am confruntat cu această problemă când fetele noastre erau mici. „Cât mai este până vine iar ziua mea?” „Când mergem iar în parc?” Cum răspunzi la astfel de întrebări dacă timpul nu este înțeles? Eu îi răspund fetei mele: „Mergem peste o săptămână”, și ea mă întreabă: „Cât înseamnă asta?” În curând am descoperit că răspunsul era „Sabatul”.

Sabatul ciclic din căminul nostru conținea o ceremonie de întâmpinare a Sabatului la apusul soarelui, apoi Școala de Sabat, mersul la biserică, masa de părtășie și prietenii. Acestea creau în mod practic un memorabil reper în timp pentru copiii noștri, astfel că, la întrebările lor despre timp, puteam răspunde în unități de Sabat (de exemplu, „Vom merge la bunica peste trei Sabate”). Metoda aceasta funcționa minunat. În plus, am fost plăcut surprins să văd că „trucul” nostru de familie cu Sabatul era exprimat în greaca biblică.

Termenul grecesc *sabbaton*, din Noul Testament, poate să facă referire nu numai la Sabatul zilei a șaptea, ci și la o *săptămână* (Matei 28:1; Luca 18:12). De fapt, în Noul Testament, în limba greacă, nu există alt cuvânt pentru „săptămână”, ci doar *sabbaton*. Recunosc că am fost de-a dreptul entuziasmat că înlocuirea „săptămânii” cu „Sabatul” în familia noastră era biblică!

Pentru copiii noștri, Sabatul instituit de Dumnezeu a devenit cel dintâi ceas. Sabatul este mai mult decât o zi din săptămână care se repetă la fiecare șapte zile. El este un punct de referință spiritual, stabilit în timp, după care să ne calibrăm viața pentru celelalte zile.

Și o mențiune: există cel puțin o traducere a Bibliei (A.E. Knoch's Concordant Version) și câteva confesiuni creștine care nu recunosc că *sabbaton* se referă la săptămână. Această practică inconsecventă vrea să găsească un argument textual pentru a numi duminica „Sabat”. Conform acestei direcții de gândire, Matei 28:1 ar folosi expresia „primul/unul dintre Sabate”. Astfel, prima zi a săptămânii, duminica, este numită *sabat*. Doar contextul poate determina dacă este vorba despre „Sabat” sau despre „săptămână”. Din fericire, Matei 28, aproape în toate versiunile recunoscute în limba engleză traduce *sabbaton* corect, ca „săptămână”.

Înțelegerea teologică

S-a observat că modul în care a început ciclicitatea Sabatului ilustrează un interesant principiu-cheie al Evangheliei și al caracterului lui Dumnezeu. De obicei, noi ne gândim la Sabat ca la punctul final al unei săptămâni lungi și agitate, întipărint în mintea noastră ciclul muncă-odihnă. Și felul în care este formulată porunca a patra ne conduce în această direcție (Exodul 20:9,10). Însă, privind din perspectiva edenică, ciclul este inversat. Dumnezeu a lucrat toată săptămâna și apoi S-a odihnit, dar omul a fost creat abia în ziua a șasea (Geneza 1:27,31). În realitate, la câteva ore după ce au fost creați, Adam și Eva au intrat în Sabat. Pentru ei, Sabatul nu putea să însemne odihnă după o muncă istovitoare. Lucrarea lor a început abia *după* ce s-au odihnit și, prin urmare, un ciclu odihnă-muncă este o reprezentare mai nuanțată a ciclului Sabatului. Dumnezeu a lucrat în săptămâna creației, iar oamenii s-au odihnit *în* lucrările Lui ... și abia apoi și-au început lucrările lor (Geneza 2:15).

Aici sunt niște paralele teologice. Dumnezeu a dus la îndeplinire lucrarea mântuirii prin viața, prin moartea și prin învierea mântuitoare ale lui Hristos; noi ne odihnim de oricare dintre „lucrările” noastre în onoarea realizărilor mântuitoare ale lui Hristos (Evrei 4:9-11). Odată ce odihna mântuitoare este experimentată și acceptată pe deplin, pot să urmeze faptele noastre de iubire și de ascultare prin har. Cu câtă înțelepciune a țesut Creatorul în pânza timpului, prin Sabatul săptămânal, o analogie a planului de mântuire!

Aprofundare

Studiul ne aduce în atenție două teme mari, intitulate „Imprevizibilul” și „Relații”. O discuție utilă pentru grupă ar putea fi lansată de întrebarea: Ce „relații” sau interacțiuni din familia lui Iosif au creat cadrul în care comportamentul fraților acestuia a devenit „imprevizibil”? Din discuția în grupă, ideea atitudinii favoritiste a părintelui reiese ca problemă generală, sau ciclică, printre patriarhi – o problemă cu consecințe familiale devastatoare. „Israel iubea pe Iosif...” Am fi vrut ca textul să se fi încheiat aici, dar, din nefericire, continuă: „...mai mult decât pe toți ceilalți fii ai săi” (Geneza 37:3). Am fi vrut ca frații să nu fi știut nimic de favoritismul tatălui lor, dar știau: „Frații lui au văzut

că tatăl lor îl iubea mai mult decât pe ei toți și au început să-l urască” (Geneza 37:4). Probabil că Iacov era influențat de favoritismul pe care îl arătase mama lui față de el și de cel văzut la tatăl lui față de Esau (Geneza 25:28).

Toată durerea, invidia și vinovăția generate de această dinamică familială disfuncțională rămân ca o mustrare continuă a practicării favoritismului în familie. Dacă Iacov ar fi identificat și ar fi părăsit parțialitatea manifestată față de copiii lui, probabil că și-ar fi cruțat familia de o asemenea tragedie. În contrast cu o astfel de atitudine, Dumnezeu este, în esență, Tatăl înaintea căruia „nu se are în vedere fața omului” (Romani 2:11). Chiar dacă situația din familia lui Iacov era dezastruoasă în multe privințe, Dumnezeu Tatăl a reușit să scoată din ea o minunată istorie de triumf. Există speranță pentru noi și pentru familiile noastre.

APLICAȚIE

Este ușor să credem că lucrurile vor fi și în viitor așa cum sunt acum. Iov și Iosif s-au trezit în acea dimineață exact cum se trezeau de obicei. Dar într-o clipă totul s-a schimbat și așa se poate întâmpla și cu noi. Schimbările pot avea ca urmare binele tău și maturizarea ta spirituală sau te pot zdrobi și te pot arunca într-un declin spiritual – depinde de cât ești de pregătit pentru schimbări. Așadar, întrebă-ți grupa de la Școala de Sabat ce poți face în prezent ca să răspunzi într-un mod potrivit la schimbările inevitabile. Iată câteva idei legate de studii prezent:

Intrarea în ritm. Această expresie este folosită atunci când ceva devine atât de familiar și de regulat, încât ajungem să îl facem fără să ne mai gândim. Iov s-a rugat în clipa când viața lui s-a schimbat pentru totdeauna. Fără îndoială că și Iosif s-a rugat. Ritmurile vieții pot deveni ușor de administrat atunci când deja am adoptat un ritm al rugăciunii, al comunicării cu Dumnezeu.

Înnoirea adusă de Sabat este mereu prezentă. Așa cum rugăciunea nu poate fi atinsă de forțe exterioare (poți să te rogi și în temniță), nici Sabatul nu îți poate fi luat. Sabatul se află în siguranță în spatele gratiilor de neatacat ale timpului. Poți fi sigur de o întâlnire a odihnei cu Isus

În fiecare zi de Sabat, chiar dacă lumea s-ar prăbuși în jurul tău. Poți avea această asigurare doar *dacă* ai dobândit încă de acum obiceiul de a petrece Sabatul cu Isus.

Fii un personaj al tranziției, așa cum Iacov nu a fost. Adeseori noi preluăm „bagajul” familial pe care l-am primit de la părinții noștri și li-l transferăm, inconștient, copiilor noștri. În loc de aceasta, prin puterea transformatoare și prin înțelepciunea lui Dumnezeu, noi putem fi ceea ce terapeuții în probleme de familie numesc „un personaj de tranziție” – „o persoană care, într-o singură generație, schimbă întregul curs al unei linii genealogice. Sunt oameni care cresc într-un mediu abuziv, distructiv emoțional, și care, cumva, găsesc căi de a metaboliza otrava și de a nu o mai transmite mai departe copiilor lor. Ei pur și simplu sparg tiparul.” – Randal D. Day, *Introduction to Family Processes*, (New York: Routledge Taylor and Francis Group, 2010), p. 116

Studiază bine istorisirile biblice. Poate părea o idee simplistă, dar încă suntem foarte înclinați să gândim că viața noastră trebuie să decurgă cumva mult mai lin decât au decurs viețile patriarhilor, profeților și ucenicilor (sau viața lui Isus). Cu cât petrecem mai mult timp studiind Biblia, cu atât perspectiva noastră se va schimba și vom considera tot mai puțin că în viața noastră se întâmplă „ceva ciudat”, atunci când trecem printr-o schimbare dificilă (1 Petru 4:12).